

Sygn. akt III KK 144/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

w sprawie **A.S.**

obwinionego z art. 65 § 1 pkt 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu – w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 12 kwietnia 2018 roku

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionego
(PK IV Ksk [...].2018)

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w A. z dnia 18 grudnia 2017 r.,
sygn. akt II W [...]/17,

**uchyla zaskarżony wyrok w całości i sprawę przekazuje do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w A.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 18 grudnia 2017 r., Sąd Rejonowy w A., w sprawie o sygn. akt II W [...]/17, uznał A.S. za winnego tego, że w dniu 1 października 2017 r. o godz. 18:10 w A. przy ul.[...], w trakcie przeprowadzania czynności służbowych umyślnie wprowadził w błąd funkcjonariusza Policji G.R.,

upoważnionego z mocy ustawy do legitymowania, co do tożsamości własnej, tj. popełnienia wykroczenia z art. 65 § 1 pkt 1 k.w. i za to na podstawie tego przepisu w zw. z art. 19 k.w. wymierzył mu karę 5 dni aresztu.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron i uprawomocniło się w dniu 13 stycznia 2018 roku (k.13).

Kasację od tego orzeczenia wywiódł Prokurator Generalny, który zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego określonego w art. 65 § 1 pkt 1 k.w., polegające na orzeczeniu wobec obwinionego A.S., na podstawie tego przepisu, kary aresztu, mimo że w jego sankcji przewidziano jedynie możliwość wymierzenia kary grzywny.

W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w A. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna i należało ją uwzględnić w trybie art. 535 § 5 k.p.k. na posiedzeniu bez udziału stron.

Trafnie Prokurator Generalny wskazał, że wykroczenie określone w art. 65 § 1 pkt 1 k.w. jest zagrożone wyłącznie karą grzywny. Należy jednocześnie podkreślić, że w sprawie niniejszej brak jest dowodów, że A.S. powinien odpowiadać na zasadach określonych w art. 38 k.w., pozwalającym w odniesieniu do ukaranego co najmniej dwukrotnie za podobne wykroczenia umyślne, który w ciągu dwóch lat od ostatniego ukarania popełnia ponownie podobne wykroczenie umyślne, wymierzenie kary aresztu, choćby było zagrożone karą łagodniejszą. Należy jednocześnie zauważyć, że w zaskarżonym wyroku nakazowym nie stosowano art. 38 k.w., co jest oczywiste zważywszy na treść art. 93 § 1 k.p.w.

Nie ulega zatem wątpliwości, że wymierzając A.S. karę nieprzewidzianą w art. 65 § 1 pkt 1 k.w., Sąd Rejonowy w A. rażąco naruszył prawo materialne. Nadto obraził przepisy dot. trybu nakazowego, w którym niedopuszczalne jest orzeczenie kary aresztu (arg. ex art. 93 § 1 k.p.w.). Zaistniała obraza prawa materialnego miała charakter rażący i w sposób istotny wpłynęła na treść zaskarżonego wyroku, bowiem respektowanie sankcji przewidzianej w art. 65 § 1 pkt 1 k.w.

spowodowałoby wymierzenie skazanemu przez Sąd *meriti* jedynie kary grzywny. W konsekwencji należało uchylić zaskarżony wyrok w całości, gdy się zważy, że Sąd Rejonowy przy wydaniu zaskarżonego wyroku naruszył także art. 93 § 1 k.p.w., normujący przesłanki trybu nakazowego (zob. wyrok SN z dnia 6 grudnia 2005 r., II KK 273/05, OSNwSK 2005/1/2335).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy w A. wyda wyrok, który będzie respektował obowiązujące przepisy prawa materialnego i procesowego, oraz wyeliminuje sygnalizowane wyżej uchybienia.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

a.ł.